

Mònica Miró i Vinaixa

Entre l'ocell i l'argila.
Tríptic ambrat d'aikus agredolços

*Accèssit de Poesia
Premis Castellitx*

ALGAIDA, 2004

Col·lecció Binària · Premis Castellitx · PC2004-P-A-0192-0159

© del text: Mònica Miró i Vinaixa

© de l'edició: Ajuntament d'Algaida, 2019

Publicat per primera vegada a *Premis Castellitx 2004. Obres premiades: Poesia, Narració Curta i Glosat*. Algaida: Ajuntament d'Algaida, 2005. (Plaguets d'Història i Cultura; 18/19)

Coberta, maquetació i disseny de la col·lecció: Bartomeu Salas Mascaró

Coordinació editorial: Bartomeu Salas Mascaró

Ajuntament d'Algaida

C/ del Rei, 6 · 07210 Algaida (Illes Balears)

Tel.: 971 12 50 76 · 971 66 56 79

ajuntament@ajalgaida.net

premiscastellitx@ajalgaida.net

biblioteca@ajalgaida.net

www.ajalgaida.net

Queden totalment prohibides, sense l'autorització per escrit dels titulars del copyright, qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació, total o parcial, d'aquesta obra.

Mònica Miró i Vinaixa

Entre l'ocell i l'argila.
Tríptic ambrat d'aikus agredolços

*Accèssit de Poesia
Premis Castellitx*

ALGAIDA, 2004

AJUNTAMENT D'ALGAIDA

Col·lecció Binària · Premis Castellitx

PC2004-P-A-0192-0159

MÒNICA MIRÓ I VINAIXA

(Barcelona, 1969). Es Llicenciada amb grau en Filologia Clàssica (1992) i en Filologia Romànica (1995) per la Universitat de Barcelona, on va fer també estudis de tercer cicle dins el programa de Doctorat "Anàlisi lingüística, textual i literària llatines", amb reconeixement de la suficiència investigadora l'any 1994. S'ha dedicat durant algun temps a la coordinació editorial i ha estat docent dos anys en el Departament d'Humanitats de la Universitat Pompeu Fabra. Des de l'any 1996 fins al 2004, va ser professora del Departament de Filologia Llatina de la Universitat de Barcelona. També des de 1996 i fins a l'actualitat es consultora i tutora dels Estudis d'Humanitats i de Filologia Catalana de la Universitat Oberta de Catalunya. Desenvolupa les seves recerques en els camps de l'epigrafia romana, la llengua i literatura llatines, la tradició clàssica, la mitologia i religió romanes, l'antropologia de la religió, i l'antiguitat tardana, disciplines sobre les quals ha publicat nombrosos manuals, estudis monogràfics, articles i materials multimèdia diversos. A la poesia, hi ha arribat de manera natural, sense ni adonar-se'n, senzillament perquè li agrada llegir-ne i escriure'n. Entre tots els gèneres, l'haiku se li afigura una bella manera de captar l'instant efímer, de fer-lo menys moridor arrecerat en cal·ligrafies tremoloses o d'incontrovertible solidesa.

El poemari *Entre l'ocell i l'argila. Tríptic ambrat d'aikus agredolços*, de Mònica Miró i Vinaixa, fou guardonat amb un Accèssit al XXVIII Premi de Poesia dels Premis Castellitx 2004. En foren jurats, Llorenç Antich Trobat, Pere Fullana Puigserver, Gabriel Janer Manila i Pere Mulet Cerdà.

Entre l'ocell i l'argila. Tríptic ambrat d'aikus agredolços

L'home [...] es mou entre l'ocell i l'argila.
Albert Ràfols-Casamada

D'ASPRA TENDRESA

Al basal tèrbol,
la llum em torna el rostre:
présteç efímer.

Pel llindar indòcil
de la tardor més trista
viatge sola.

En l'eixutesa
morta del cep torcívoll
el verd rebrota.

Bado magranes:
degoteja la vida,
dolça o amarga.

Seguici d'ombra:
tebis llençols de lluna,
tàlem de molsa.

MÔNICA MIRÓ I VINAIXA

Reescric paraules:
dolç palimpsest de cera
la teva esquena.

El temps s'afua:
entre roquissars
llicca la sargantana.

POLS DE CINABRI

La llum dibuixa,
en el perfil de l'aire,
negrors de branca.

Quan cau la tarda,
es desfà en or i coure
l' aigua glaçada.

Sols en les pedres
l'eternitat de l' ésser
es fa possible.

Un bloc de marbre
a la desesperada
acaricio.

Quanta tendresa
en un polsim de cendra
arreplegada!

Vent pluig es gira...
tremolors de rosella:
uns llavis frisen.

Xarbota l' aigua:
en un mar de bombolles
refaig la calma.

AMB CLARORS D'ÀLBER

En el capvespre
de lleres argentades
m'omplo de lluna.

Per tota joia,
braçalets de cireres,
penjolls de murtra.

Esguard-llampada:
viu arbrat de ribera,
recer de plata.

Pintant rialles
desentelo els paisatges
de la finestra.

Esclat metàl·lic:
l'estornell despentina
verds d'olivera.

Camí de casa.
En el llambreig d'un àlber
el cerç gemega.

Blau trist d'escata:
ulls d'esglai a la sorra
quan mor l'onada.

